

En By i Fæst.

(Fortsat fra Side 1.)

„Osten stiger Solen op,“ „Til Himlene rækker din Miffundhed, Gud,“ „Den yndigste Rose er fuen“ o. fl. lagde en ejendommeligt Stemning over den begyndende Dag. Der blev fra Kirkens Side gjort, hvad der kunde gøres, for at give Dagen et kirkeligt Præg, men hele Indvielsen havde et altfor officielt Ansigt til, at det kirkelige kunde faa Overvægten. Kirken og det officielle kan jo ikke enes. „Den officielle Kirke“ er en contradictio in adiecto. Hvor det officielle kommer frem, der maa Kristendommen tage til Side og omvendt.

Indvielsen gjorde derfor et noget Fremmed Indtryk: man maatte hele Tiden huske sig selv paa, at hele den festlige Forsamling for en meget stor Del ikke var samlet om Domkirken som Kirke, men om Domkirken som nationalt Mindesmærke.

Nej, da var der noget mere umiddelbart gribeende, naar man saa ud over den vældige Forsamling, der ved Eftermiddagsgudsstuenes faldte Domkirkens store Rum, og den, der om Aftenen faldte Miffundshuset „Vorherrens Minde“.

Men atter her kunde man ikke andet end glædes ved, at Kirken havde fat alle Bankeheder til Side for at være til Stede ved Domkirkens Indvielse. Det var tydeligt at se, at det var mere end en Form.

Vi skal ikke trætte med en ny Beskrivelse af Domkirken. Vi forvort Behovende kunde ikke blive træt af at se paa den dejlige Rundbygning — naar Skulpturens Høveling engang bliver betyret, vil dette Parti af Kirken blive enestaaende i Stønhed. Men efter vor Mening er Restaureringen af Domkirken lykkelig bedt uendelig: en udmærket Tanke vor det at lade de yderste Sidelokke fremtræde med de røde Murstensflader: herud fremhæves ypperligt Kirkens Korsform. Det vrimler med skønne Enteligheder ude og inde: de dejlige Broncebærelse — de udslaaene Støttestæber, alle i forskellige Mønstre o. f. v.

Ved Titiden var Kirken fyldt af en forrygende Stare.

Vidt før ti indtog Kongefamilien sin Plads til venstre i Koret — umiddelbart derefter begyndte Orgellet at præledere. Vidt efter kom den store, gejstlige Procession med Biskop Koch og Stiftamtmanden i Epiden, derefter de øvrige Biskopper, saa Provsterne i Ribe Stift med de hellige Væger og Kar, tilsluttet ca. 150 Præster, der tog Plads i Baggrunden af Koret.

Efter at Pastor Albeck havde bedt Indgangsønnen, og man havde sunget „Kirken, den er et gammelt Hus,“ traadte Biskop Koch frem i Bispedragt og holdt Indvielsestalen ud fra Joh. Kap. 7, 9—10:

„Derefter saa jeg og se! en stor Stare, hvilken ingen kunde tælle, af alle Hedninger og Stammer og Folk og Tungemaal, som stode for Tronen og for Lammet, iførte lange hvide Klæder og Palmegrene i deres Hænder, og som raabte med høj Røst og sagde: Saliggjærelsen tilhører vor Gud, ham, som sidder paa Tronen, og Lammet!“

Han sagde bl. a.: Denne store Stare, som Johannes saa i Synet, er de salige Mennesker,

der er indgaaede i de himmelske Bøger efter at være udfriede af denne Syndens og Dødens Verden. De har tvættet deres Kjortler og gjort dem hvide i Lammets Blod, og de hvide Klæder betyder Renhed og Hellighed; thi Synden er borte. Deres Palmegrene betyder Sejr. En stor Stare er det, en Stare, som ingen kunde tælle, af alle Hedninger og Stammer og Folk og Tungemaal. Og i Taknemmelighed og Yndighed og derfor i Glæde lovspriser de Gud — ham, som sidder paa Tronen — og Jesus, der nævnes som Lammets, fordi han har Averdens Synd og udgød sit Blod til Syndernes Forladelse.

Derefter foretog Biskoppen Indvielsen af Kirken, efter at der af forskellige gejstlige var oplæst Bødelord.

Efter at man havde sunget: „Den store, hvide Flok vi se,“ talte Stiftsprovst Pedersen fra Prædikestolen over et Stykke af Dagens Evangelium:

Matth. Ev. 11, 16—19.

Men hvem skal jeg ligne denne Slægt ved? Den er lig de smaa Børn, som sidde paa Torvene og raabe til deres Stalbrødre og sige: vi kastede for eder, og I vilde ikke danke; vi sang klagelig for eder, og I vilde ikke græde. Thi Johannes kom, som hverken aad eller drak, og de sige: han haver Djævelen; Menneskens Søn kom, som aeder og drikker, og de sige: se, en Frædfer og Vindrænker, Tolberets og Synderes Ven! Dog, Wiisdommen er rejsfærdiggjort af sine Børn.

Uf hans Tale blot disse faa Ord: „Hvem skal jeg ligne denne Slægt ved? saaledes hedder det her i Evangeliet.

Det er ikke et Menneske, der spørger saaledes, det er en højer — det er ham, der staar midt i Slægten, men ser paa dem med Gudsøjet, den Herre Kristus. Der spørges ikke om, hvad Slægten ligner sig selv ved, hvilket Ord den ser sig selv i, men hvordan den ser ud for Gudsøjet. Og hvor er det dog ikke vigtigt for Slægten — ja og for hvert enkelt Menneske — at faa at vide, hvordan Guds Øje ser paa os! Thi det vilde, en Slægt, et Folk, danner sig af sig selv, det Ord, det enkelte Menneske ser sig selv i, kan være saa ganske forfæjlet; men Guds Øje ser aldrig fejl.

Det undrede en Del, at Slutningen af Dagens Evangelium var udeladt: „Da begyndte han at flamme de Stæder ud, i hvilke hans fleste kraftige Gerninger var gjorte, fordi de ikke havde omvendt sig. De sig, Korazin, ve dig, Bethsaida — og du Kapernaum!“

Vi faabede, at der ikke blev bedt for Sønderjylland.

Indvielsesgudsstuenes sluttede med: „Kom, Gud Helligaand, kom her!“ — Messe og „Deilig er Jorden.“

Den sidste Nyhedse.

Jacob Hervey kom paa en Rejse i Samtale med en Dame, som lidenskabeligt elskede Theatret og der for første gang talte om det. „O,“ sagde hun blandt andet, „naar jeg gaar ind, da har jeg en firedobbel Nyhedse: for det første, mine Tanker og Forestillinger om Stykket for det Dødsrelse; dernæst Tilbedeværelsen ved selve Dødsrelsen, og endelig naar jeg begæfter om Ratten paa mit Lejse tænter paa, hvad jeg har hørt og set. Hervey afsvøb hende ikke; men da hun havde talt ud, sagde han: „Mon Du ikke endnu skulde kunne angive en fjerde og sidste Nyhedse?“ — „Nej, svarede Damen, „hvad stude det vel være? Sig dog, hvad De mener!“ — „Nu,“ svarede Hervey, „Jeg mener den fjerneste, som de af deres Teaterbesøg vil have paa deres Dødsrelse.“ Det var underligt, hvor stille Damen blev efter dette Svar; man hørte hende paa hele Rejsten ikke et Ord fra hendes Mund om Teatret. Men ligesaa glædeligt var det tillige, at hun fra den Tid af begyndte alvorligt at trænge efter det, som virkelig en Gang kan glæde hende paa hendes Dødsrelse.

Danmark.

„Norge's Fortis.“ — Udenrigsministeriet meddeler: Fra Ubladet vedbliver der til Udenrigsministeren at indløse Sympathitillendeværelser i Anledning af „Norge's Fortis.“

„The By and Foreign Sailor's Society“ i London, for hvilket Prinsessen af Wales er Protector, har tilskrevet den tgl. Gesandt i London, at Selvsladet paa sit første Møde efter „Norge's Fortis“ vedtog at udtrykke sin dybeste Deltagelse for Hs. Maj. Kongen og alle de ved Ulykken ramte, samt dybt tilføje, at det havde været som et Ulykkestilfælde at se de danske Sømand ved denne Ulykke, der udvoldte de udmærkede Egenkaber, for hvilke de forlangt et betydt.

Samme Selskabs Afdeling i Lillehampton vedtog ligeledes paa sit Møde at sende den tgl. Gesandt en Resolution, hvori udtales den største Sympathi med Hs. Maj. Kongen af Danmark og alle ved Skibbruddet ramte, og derhos en Anerkendelse af Kaptajnens, Officerernes og Mandraderets heltemodige og Sømand værdige Udførelse ved deres Forsøg paa at redde Menneskeliv (Kvinder og Børn først) under de vanskelige Forhold.

„The United German Societies“ i New-York, der tæller 30,000 Medlemmer, har tilsendt det danske Konsulat i New-York en Strikelse, hvori udtales den oprigtigste Deltagelse over de ved Ulykken ramte med den danske Regering og danske Folk.

I alle blot i Ord, men ogsaa i Gjerning har man i Ubladet vist sin Interesse for de uheldige Skibbrudne. De hjerpede er bleve behandlet med den største Omhu og Opoffrelse om Bord paa de Skibe, der optog dem; det indse Stib „Energie“, Kaptajn Joh. Schæffer Geefemilinde; den norske Støttern „Olga Pauline“, Kaptajn Danielsen af Staabanger; de britiske Dampskibe „Salvia“ af Grimsby, „Gerona“ af Dundee og „Vargo“ af Aberdeen og efter deres Ankomst til Land har de overalt mødt den oprigtigste Medfølelse og Hjælpsomhed.

I alle faa Stibe er fra Storbritannien sejlede ud for at søge efter Baade fra „Norge“, saaledes de til den tgl. engelske Marine hørende Raanbaade „Leda“ og „Jadel“ og fremdeles Dampskibe „Banome“ og „Gebrides“, medens fra Færøerne en Flaade af norste Hvalfangere i samme Næmhed spredte sig ud over Havet for at søge efter Skibbrudne. Desværre farte disse adle Værelser dog ikke til noget Resultat.

Den tgl. Regering har med dybt Taknemmelighed erfarede de mange Besøgere paa Ublanets Hjælpsomhed ved denne Lejlighed saa vel som ved de tidligere Udtalelser af Deltagelse i Ublanet, være sig i Præsten eller paa anden Maade.

Om Ribe Domkirkes ny Orgel skriver Ribe Stiftsindende, at det er lykkelig Bymesteren, Hr. Emil Nielsen i Aarhus, at frembringe et Værk, der ikke alene fuldt vil være tilfredsstillende til den daglige Brug, men som tillige vil være en Pryd for og en Se- og Hørbærdighed i den skønne, monumentale Kirkebygning.

Orgelet er paa 28 Stemmer, forbeholdt paa 2 Manualer og Pedal, og det indeholder alt, hvad den moderne Orgelbyggekunst raader over paa Metanismsens Omraade. Ved Hjælp af en saakaldt Nusselle kan det stige fra det færdigste Pianissimo til det mest brudende Fortissimo gennem Quancernes hele Skala, og ved Hjælp af en finbrig Metanisms kan alle deis Stemmer forud kombineres, hvad der giver Orgelet stor Værdi som Concertinstrument.

Endvidere omfatter det de vigtigste Orkesterinstrumenter, ofte i en flaaende Efterligning, saaledes f. Eks. i Pedalen en Violoncel, der næppe kan skelnes fra det virkelige Stryginstrument. Men heller ikke Orkesterets Blæseinstrumenter, Fløjte, Clarinet og Obo samt Trompeter og Basuner savnes i tro Kopier.

Danmarks ældste Menneske, Karen Brændel i Høstebro, døde i H. A. B. Fredag Aften den 5. Aug. Den 4. April faldt hun 107 Aar. Afhøde var kun syv og Dags Tid, men har stadig ligget i Sengen i de sidste Aar.

Om Jiden i St. Braa Mose skriver „Vend. Tid.“ for den 5. Aug.: J Dag rafer Jden atter i St. Braa Mose, og fra den omlyggede Egn er man mødt mandstærkt for at standse de graadige Flammer, der hurtigt bugter sig hen over den mastore Mosebund.

Iværs over Mosen fører den saakaldte Studovej, der i Mosen vestlige Side drejer mod Syd. Det var Syd og Ost for denne, det brandte i Gaar, og da blev mindst 10 Tdr. Land affvedet.

Ved Aftenstide troede man at være Herre over Jden, men der blev dog holdt streng Brandagt hele Natten. Imidlertid blusede det op paan, og det var umuligt for Brandmandslaget at standse Jdens videre Fremrykning. Den forplantede sig i Mogens over paa den nordre og vestre Side af Studovej, hvor den i Dag har færgt frugteligt.

Ca. 30 Tdr. Land er affvedet, og man frygter, at større Arealer vil komme ind under Jdens Herredømme.

Værst vil det dog være, hvis Jden, der er sydsøstlig, vender sig, thi i den sydlige Del af Mosen ligger 12 Huse, som det da vil blive vanskeligt at redde. I denne Del af Mosen staar ogsaa 200,000 Tørv, som vilde være en lætter Mundfuld for de graadige Flammer.

I den Del af Mosen, som er brandt, fandtes heldigvis ingen færdiglavde Tørv.

70 Mand arbejder paa Slutningsarbejdet. Der graves store Grøfter ind over den truede Mosestrækning, og man mener i Løbet af Eftermiddagen at kunne begrænse Jden.

Lynnedslag. Gaarbejer Søren Nielsens Stuehus i Sejlving og Silkeborg er totalt nedbrændt ved Lynnedslag; ligeledes antændte Lynet Boelsmand Ubræts Hus i Krægelund. Huset nedbrændte.

Lynet slog Fredag Aften den 5. Aug. ned i fhu. Købmand Jøns Egenbom ved Høring Station. Bygningerne nedbrændte til Grund. J Peter Sommers Gaard paa Lisbjerg Mark slog Lynet ned ved Ritviden samme Aften. Udhuset nedbrændte, 6 Heste, 4 Køer, 4 Kalve og Hjertæret indebrændte.

Samme Aften slog Lynet ned hos Murer Søren Petersen paa Kasttrup Mark ved Aarhus. Petersten styrte bevidstløs om, ramt af Lynet; det lykkedes imidlertid hans Hustru at bringe ham ud af Huset og saa ham bragt i Sikkerhed ved tilkaldte Folks Hjælp. Straks efter opbagede man, at der var Jid i Laden. Egenbommen nedbrændte; det meste Indbo brændte. Befættningen reddedes med Undtagelse af en Gris og nogle Gænder. Der blev i Følge „Narh. Amtst.“ straks sendt Bud efter Læge Storm i Høring, der dog kunde erklære, at Pedersen var udenfor al Fare.

Høsten. Fra Lemvigegnen skrives der til „Ar. Dbl.“ Den haarde og særdeles langvarige Tørte har taget særdeles haardt paa al Sæd. Rugen er mange Steder meget og enkelte Steder indhøstet. Paa alle lettere Jorder høvder Vaarsæden stærkt, og meget Korn er stolbet og vil kun give et særdeles daarligt Udbytte. Roemarkerne er fulde af gule Blæder, og Græs har vi intet høst af i lang Tid. Endelig i Søndags kom den lange ventede Regn, der for et Par Uger tilbage vilde have været ubetalelig, men som nu kun vil komme Noer, Græs og det frugtelige af Vaarsæden tilgode. Egnens Høstbytte vil blive meget mindre, end kendt i mange Aar.

En Pige, der vilde straffes. Den 3. Aug. fik man paa Frederiksberg Politistation Besøg af en 18aartig bornholmst Pige, Ellen Andersen, der forklarede, at hun havde tjent hos en Vager paa Frederiksberg og frahjaale ham 1 Kr. 85 Øre. Angivelsen fremtalte en vis Overrækkelse, ikke mindst paa Grund af Bølpets Lidenskab, og en Betjent gik med Pigen hen til hendes Husbonnd for at faa Sagen ordnet i Mindelighed. Denne erklærede, at han ikke anså Pigen frædd; men Tjeneriet var rigtigt nok. Da Pigen hørte dette, paastod hun, at hun vilde straffes, og da man ikke kunde opfatte hendes Synse, fortalte hun, at hun havde mange flere Tjenerier paa

Sambittigheden, derimellem Brugs-tjenerier fra tidligere Pladser. Politiet blev saa nødsaget til at anholde hende, men tvivler stærkt om Sandheden af hendes Angivelse.

Tørsten. — Termometret har i de sidste Dage (omkring 5. Aug.) vist indtil 30 Gr. C. i Skyggen, strives der til os fra Vestjylland, og Tørken er saa haard, at man ikke mindes noget tilsvarende siden 1868. Græsmarkerne er fuldstændig affvedne; Buske og Træer ved Landevejen er belagte med Støv; Sæden gaar daglig tilbage; Roemarkerne er helt gulvleddede; Træbladene begynder at falde af. Kreaturerne stal have Jøden paa Stalden, saa der gaar Mæser af Winterfoderet med. Mange Egne herude har siden Saatiden kun faaet en Eftermiddags Regn, og Udsigterne for Regn er nu hver Dag daarligere.

Gave til en Stiftelse. — Hilerød Borgerstiftelse har fra en Søn af en forhenværende Borger der i Byen ifølge Telegram fra N. B. modtaget en Gave af 10,000 Kr. i 4 Procents Obligationer.

Gamle Kanoner opstillede fra Havets Bund. — Til Thyborøn Kanal er indkommen Døtternormet Kirklive, medbringende ti store Kanoner, alle hidrørende fra det paa Juleaftensdag 1811 ikke faa langt fra Kanalen strandede engelske Linieskib St. Georg. Det gamle Linieskib staar nu paa ca. 4 Favne Vand paa omirent ret Køl og med alle øverste Batterier samt Døtternormerne over Sandet, medens de to underste Batterier er sunkne under Sandet, saa intet kan herved herfra. Selskabet, skriver Ringløb. Amt's Dagblad, er Kanonerne meget forvitrede, ligesom der er fastfrosset baade Sten og Træstumper til dem, saa de sene paa Afhand nærmest kunde antages for en Flok Hvalroser, der havde gjort Landgang.

Bøger til nedfattede Priser. . .

Vi har modtaget mange gode vilige Bøger, som ikke er opført i vort Katalog. Samme sælges til nedfatte Priser saalange Oplaget varer. Priserne er netto, og Bøgerne sendes portofrit, til Oplaget er udsolgt, i den Orden, som Bestillingerne indløber. Striv med det samme, inden det er for sent.

Bøgerne bestilles efter Nummer.

- 124. Bertel Elmgård: Hjemstads-Billeder fra Jylland i Sommerne 1885—86. 310 Sider i Bind. Nedsat fra \$1.90 til \$1.20.
125. Fra det svenske Rikseliv i de sidste Hundrede Aar. Nogle Person- og Tidsbilleder af Richard Petersen. 309 Sider i Bind. Nedsat fra \$2.20 til \$1.70.
126. Ved Sengetid. En Moders Ord til Børnene, af Augusta Mourier, med Forord af Sognepræst Thomas Rørdam. 129 Sider i Bind. Nedsat fra \$1.00 til 60c.
127. Richard Petersen: Fire Livsbilleder: Werner Abrahamson, Ludvig Tuck, Moritz Arndt og hans Forhold til Danmark, Poul Møller. 235 Sider, indbundet. Nedsat fra \$1.70 til \$1.00.
128. H. L. Martensen, nyt Bidrag til en Karakteristik af dansk Prædiken i det nittende Aarhundredes sidste Halvdel, af B. Rønnestad, Sognepræst. 154 Sider indbundet. Nedsat fra \$2.20 til \$1.00.
129. Fra Røstadslivet i gamle Dage, af Vilh. Malling. 128 Sider indbundet. Nedsat fra \$1.00 til 70c.
130. Kristen og Jøde. En Fortælling fra det 18de Aarhundrede af Karl Heinrich Caspari, med et Forord af Slotspræst Lic. th. Poulsen. 244 Sider indbundet. Nedsat fra \$1.70 til \$1.10.
131. Dagny. Et Livsbillede i dramatisk Form, af Vilh. Malling. 152 Sider indbundet i fint Bind. Nedsat fra \$1.80 til 90c.
132. Portrætter fra Kirken. D. G. Monrad, C. Hoftrup og R. Fritsmødt. Bidrag til en Karakteristik af dansk Prædiken i det nittende Aarhundredes sidste Halvdel. 172 Sider indbundet. Nedsat fra \$1.30 til 90c.
133. For Hundrede Aar siden, Stifter af Livet i Danmark 1788, af Richard Petersen. 176 Sider indbundet. Nedsat fra \$1.30 til 90c.
134. John Paludan-Müller. Men-

Yderst lave Priser for nærværende paa 3de Klasses Billetter til eller fra Sverige, Norge, Danmark og Finland. med American, Dominion- og White Star Linier. Inden I køber Billetter besøg eller tilskriv Undertegnede eller nærmeste Lokalagent for videre Oplysninger. FRANCIS C. BROWN, WEST. PASS. AGENT, 90-96, Dearborn St., Chicago, Ill.

- nessets Komedie. Dramatisk Digting. 201 Sider i Omflag. Nedsat fra \$1.00 til 20c.
137. Religionsphilosophi, af R. Nielsens. 537 Sider i Omflag. Nedsat fra \$3.00 til 80c.
138. Religion, Religioner og Kristendom, Bidrag til Religionsphilosophien, af M. J. Monrad. 509 Sider i Omflag. Nedsat fra \$2.40 til 60c.
139. Kong Frederik den Syvendtes Regering. Et Bidrag til den danske Statshistorie fra 1848—1863. Ved Axel Thorsøe. Første Bind, 760 Sider, andet Bind, 1102 Sider, begge i Omflag. Nedsat fra \$8.00 til \$1.60.
140. J. M. Thiele, Thorvaldsens Biografi. 1., 2., 3. og 4. Bind. Første Bind indeholder: Thorvaldsens Ungdomshistorie 1770—1804. Efter den afslørede Kunstners Breveveksling egenhændige Optegnelser og andre efterladte Papirer. 271 Sider i Omflag.
Andet Bind indeholder: Thorvaldsen i Rom 1805—1819. Med et Portræt af Thorvaldsen. 441 Sider i Omflag.
Tredie Bind indeholder: Thorvaldsen i Rom 1819—1839. 617 Sider i Omflag.
Fjerde Bind indeholder: Thorvaldsen i Rom 1839—1844. 285 Sider i Omflag.
Alle fire Bind i Omflag nedsat fra \$10.00 til \$2.40.
142. Schrøder, Ludvig, Forstander for Folkehøjskolen i Århus — Ole Peter Holm Larsen: En historisk Fortælling om det guddelige Livsøre hos det menige danske Folk i dette Aarhundrede. 252 Sider i Omflag. Nedsat fra \$1.45 til 50c.
143. Gamle i Gaarde. Fortællinger af Jens Skotte. 181 Sider i Omflag. Nedsat fra 90c. til 40c.
144. Venner af de kristelige Foreninger for unge Mænd. Udarbejdet paa Grundlag af Biskop A. Krummachers „Lebensbilleder“ med enkelte andre Tilføjelser af cand. theol. H. L. Larsen. 100 Sider. Nedsat fra 40c. til 15c.
145. Om Stabningen, med et Tillæg om den hellige Strift, af Dr. Claus Harms, Sognepræst i Kiel. Paa Dansk udgivet af Laurits Christian Ditlev Westergaard, Sognepræst til St. Hans Kirke i Odense. 132 Sider. Nedsat fra 40c. til 15c.
146. Fangeren paa St. Michel. Fortælling af Mad. Eug. Verrier. Med et Billede af St. Michel. 265 Sider. Nedsat fra \$1.40 til 40c.
147. Engene og deres Pasning. Af A. H. Andersen, Landinspektør. 32 Sider. Nedsat fra 15c. til 8c.
148. Jøder og Kristne. En Oversættelse af Rabbiner Lichtensteins Bog: Jøbedom og Kristendom. Med en indledende Afhandling af H. E. Mølling, Sognepræst. 92 Sider. Nedsat fra 50c. til 25c.
149. Til Overvejelse, i Anledning af Prof. Høffdings Bog om S. Kirkegaard, af R. Teisen. 33 Sider. Nedsat fra 20c. til 10c.
150. Guds Raade. Tanker i stille Tider, af S. M. Maffstrøm. 95 Sider. Nedsat fra 60c. til 10c.
151. Palæstina. Af C. E. J. Krohn, Sognepræst for S. Næbø og Kastrop Menigheder. Med et Kort over Palæstina og et Grundris af Jerusalem. 95 Sider. Nedsat fra 80c. til 10c.
Danish Luth. Publ. House Blair, Rebr.

Watkins' Standard Remedies. For alle Genuslidelser. Watkins' Home Doctor and Cough Syrup. The J. R. Watkins Medical Co., 67 Liberty Street, Winona, Minn.